

Колко да ти е драго баштино-то ти иманіе, честь-та, животъ-тъ — бѣди готовъ всѣкъ чясъ до поклонишь всичко на длѣжность-тъ, ако иска тѣа таквы жрътвы. И така или да ся отречешь болѣ отъ всичкы-ты земны блага, нежели да гы увардишь и да станешь неправдивъ, или ты не само не ште бѣдешь срьдченъ, нѣ можешь да ся изродишь въ звѣръ! “Никой не може да бѣде прѣвдивъ, кого-то е страхъ отъ смръть, отъ мѣжы, отъ заточеніе, отъ бѣдность, и кой-то прѣдпочита оныя блага, кои-то сѣ противны на тыя бѣды повече, нежели правдинѣ-тъ,” (Cic. de off. L. II с. 9).

На мнозинѣ ся чини да е тврѣдѣ мѣчна и тяжка заповѣдь: да живѣе чловѣкъ съ срьдце слободно отъ желаніе на мирскы блага. Нѣ истина-та е, че не ште знаемъ нити да живѣемъ, нити да умремъ достойно, ако не сме слободни отъ таквѣ единѣ жяждѣ за тыя блага.

Срьдце трѣбова да издига духъ-тъ, за да поема всѣкѣ добродѣтель; нѣ гледай да не ся прѣвврѣни въ високомѣріе и лютость.

Оные, што мыслятъ или ся причиняѣтъ да мыслятъ, че срьдченъ чловѣкъ не може да ся помири съ кроткы нѣравы, оные кои-то сѣ навикнѣли да ся заканяѣтъ съ самохвалство, да ся припираѣтъ,